

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 6. Ad Magnesianos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 106.

rate Deum pro Ecclesia Syria, unde
vinctus Romam abducor, ego, inquam,
hujus Ecclesiæ minimus, in qua gratia
Dei ad gloriam suam me posuit. Salus
vobis sit in Deo Patre, & Jesu Christo,
qui est communis spes nostra. Hæc est
S. Ignatii Epistola ad Ephesios.

§. VI.

Epistola ad Magnesios.

In Epistola ad Magnesios post salutatio-
nem S. Ignatius ait: Postquam mihi bo-
nor obtigit, ut propter vincula mea di-
vinæ dignitatis Nomen geram, Ecclesia-
rum gloriam cano, iisque precor unio-
nem carnis, & Spiritus Jesu Christi,
vitæ nostræ æternæ; precor unionem fi-
dei, & charitatis, quæ est super omnia;
precor, quod est omnium optimum, illam
unionem, quæ est inter Jesum, & Patrem,
cujus gratia omnes Principis hujus Sæcu-
li insultus feremus, & ex hac vita fugie-
mus, ut fruamur Deo. Omnes vos am-
plexi mihi visus sum in Damante Epis-
copo vestro, qui Deo dignus est, & in ve-
stris dignis Presbyteris Basso, & Apollo-
nio, & Confratre meo Diacono Sotione,
cui me congaudere liceat, eo quod subdi-
tus sit Episcopo tanquam gratiæ Dei, &
Presbyteris tanquam Legi Jesu Christi.
Ne despiciatis ætatem Episcopi vestri, sed
omnem

omnem ei exhibete reverentiam, quia Dei ^{Sæculum II.}
potestate positus est, sicut reverentur eum ^{A. C. 106.}
sancti vestri Presbyteri, qui non spernunt
apparentem juventutem ejus, cedunt autem
ei prudentes in Deo; aut verius non ipsi
cedunt, sed omnium Episcopo Iesu Christi
Patri. Obedite igitur sincere in honorem
illius, qui hoc præcipit, non enim hic Epis-
copus visibilis decipitur, sed invisibilis
offenditur; non res hic agitur cum homi-
nibus, sed cum Deo, qui omnia occulta
penetrat.

Christianos ergo esse oportet, non so-
lum nomine, sicut illi, qui nomen quidem
Episcopi noverunt, at, ipso neglecto, om-
nia agunt; tales bona fide id facere non
puto, quia certe eorum conventus juxta
præceptum non instituuntur. Omnia fi-
nem habent. Morti æque, ac vitæ proxi-
mi sumus. Quilibet vadit in locum suum.
Dantur quasi duæ Monetæ, altera Dei,
& altera Mundi; utrique est signaculum
suum proprium, Infideles mundi Symbolum
præferunt; Fideles contra in charitate
signaculum Dei per Iesum Christum ex-
hibent. Si non simus prompti ad morien-
dum, ut imitemur passionem ejus, vita ejus
non est in nobis. Cum igitur in iis,
de quibus dixi, quos ad me misistis, totius
vestræ multitudinis fidem, & charitatem
cognovi, exhortor omnes, ut omnia in
concordia Dei faciatis; exhortor Episco-
pum,

Sæculum II.
A. C. 106.

pum, qui Dei loco præsidet, & Presbyteros, qui Senatum Apostolorum referunt, & Diaconos mihi charissimos, quibus commissum est Mysterium Jesu Christi, qui erat ante secula cum Patre, & in fine sæculorum apparuit. Et post alia subjungit: Sicut Dominus nihil fecit nec per se, nec per Apostolos suos sine Patre, cui unitus est, ita nihil absque Episcopo, & Presbyteris faciat. Ne quidem speretis, quidquam boni privatim invenire. At omnibus vobis sit idem sensus, & spes; eadem vota, & preces sint in charitate, & gaudio irreprehensibiliter. Nihil Jesu Christo melius, qui unus est! simul currite tanquam ad unicum Dei Templum, unicum Altare, unicum Jesum Christum, qui exiit a solo Patre, in eo solo est, & ad eum solum rediit.

Ne aberretis in opinionibus peregrinis, nec in antiquis, & inutilibus fabulis. Si adhuc Legem observamus, fatemur, quod gratiam non receperimus. Nam divini vates secundum Jesum Christum vixerunt, & ideo persecutiones passi sunt, erantque ejus gratia inspirati, ut incredulis persuaderent, unicum esse Deum, qui se per Jesum Christum, Filium suum, Verbum æternum, nunquam ex silentio egressum, manifestavit. His ultimis verbis S. Ignatius quorundam errorem damnat, dicentium; Sige, id est, silentium,

tium, quod pro Persona habebant, in ^{Sæculum II.} Deo fuisse, antequam Verbum suum pro-
ferret. Hunc errorem postea Valenti-
nus hæreticus renovavit, & auxit. Ad ^{A. C. 106.}

Ad S. Ignatius. jungit S. Ignatius, Prophetas in Spiritu Discipulos Jesu Christi fuisse, eumque ut suum Magistrum expectasse. Diversarum Sectarum nomina rejiciens, inquit: *Discamus secundum Christianismum vivere, qui enim aliud nomen gerit, est Deo indignus.* Et inferius: *Absurdum est Jesum Christum invocare, & tamen judaizare; quia non Christianismus in Judaismo, sed Judaismus in Christianismum conversus est.*

Quod autem dico, charissimi fratres! non ideo dico, quasi aliquem ex vobis male sentientem noverim, sed ego inter vos minimus ab insidiis vanarum opinionum vos præmunire cupio. Inferius sic prosequitur: *Quamvis vinctus sim, nihilominus minor sum unoquoque vestrum, qui estis liberi.* Scio, quod vos superbia non inflat, habetis enim in corde vestro Jesum Christum, & dum laudes vestras audistis, propter modestiam vestram confundimini. Inferius iterum pergit: *Mementote mei in precibus vestris, ut ad Deum perveniam.* Mementote Ecclesiæ, quam reliqui, in Syria, cujus membrum indignum sum. Ephesiorum Legati, qui sunt Smirnæ, salutem vobis dicunt, ubi ad vos scribo, &

Sæculum II.
A. C. 106.

quo ipsi propter gloriam Dei venerunt, sicut illi, qui a vobis missi sunt; per omnia magno mihi fuerunt solatio. Polycarpus Episcopus Smirnenfis, & vicina Ecclesiæ propter honorem Jesu Christi salutem vobis dicunt. Constantes estote in Dei concordia, & Spiritu indivisibili, qui est Jesus Christus. Talis est S. Ignatii Epistola ad Magnesium.

§. VII.

Epistola ad Trallenses.

Epistolæ S. Ignatii ad Trallenses, post factam salutationem, talis est ingressus: Scio, quod vestra intentio sit pura, corda unita, patientia non mutabilis, sed quæ ex consuetudine quasi altera natura facta est; ita mihi compertum est ex Polycarpo Episcopo vestro, qui venit ad me Smirnam per voluntatem Dei, & Jesu Christi, & congavisus est mihi propter vincula, quæ ex amore Jesu Christi gero; ex ejus charitate, totius vestræ Ecclesiæ dilectionem mensus sum. Tum inferius: Quamdiu subditi estis Episcopo vestro, tanquam Jesu Christo, vivere mihi videmini, non secundum hominem, sed secundum Jesum Christum. Et iterum: Necessarium igitur est, sicut moribus vestris observatis, ut absque Episcopi consensu, & approbatione nihil fiat, sed ut subjiciamini